

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1262—1269

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1262	Laki verontilityslain muuttamisesta	3525
1263	Laki verotusmenettelystä annetun lain 91 a §:n muuttamisesta	3527
1264	Laki verohallintolain 11 §:n muuttamisesta	3528
1265	Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	3529
1266	Laki kiinteistöverolain 11 §:n muuttamisesta	3530
1267	Valtiovarainministeriön asetus vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden jälleenhankinta-arvon perusteista	3531
1268	Valtiovarainministeriön asetus rakennusten jälleenhankinta-arvon perusteista	3534
1269	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamista eläinpalkkioista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 4 §:n muuttamisesta	3540

N:o 1262

L a k i

verontilityslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 10 §:n 1 momentti ja 23 § sekä
muutetaan 13 §:n 2 ja 4 momentti ja
lisätään lakiin uusi 3 a § ja 13 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

3 a §

Maksettava ja laskennallinen vero

Maksettavalla valtion tulo- ja varallisuusverolla, maksettavalla kunnallisverolla, maksettavalla kirkollisverolla ja maksettavalla yhteisöverolla tarkoitetaan maksuunpantua veroa vähennettynä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) tarkoitetuilla osingonsaajien hyväksi luetuilla yhtiöveron hyvityksillä. *Maksettavalla vakuutetun sairausvakuutusmaksulla* tarkoitetaan maksuunpantua sairausvakuutusmaksua vähennettynä yhtiöveron hyvityksellä.

Laskennallinen kunnallisvero saadaan kertomalla maksettava kunnallisvero painotetun keskimääräisen tuloveroprosentin ja kunnan oman tuloveroprosentin suhteella. Painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti saadaan koko maan maksettavien kunnallisverojen summan ja maksettavia kunnallisveroja vastaavien verotettavien tulojen summan suhteena. *Laskennallinen kirkollisvero* saadaan vastavasti.

Tässä laissa tarkoitetuissa tilityksissä sovellettavat jako-osuudet ja maksuunpanosuudet perustuvat maksettavaan veroon.

HE 182/2001
VaVM 34/2001
EV 184/2001

13 §

*Yksittäisten kuntien ja seurakuntien
jako-osuudet*

Kunkin yhteisön, lukuun ottamatta Metsähallitusta, verovuoden maksettava yhteisövero jaetaan kunnittaiseksi yritystoimintaerän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus tässä momentissa tarkoitettusta yhteisöverosta vähennettynä 3 momentissa tarkoitettulla metsävero-osuudella jaetaan yksittäisten kuntien yritystoimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa (*yritystoimintaerä*).

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään kunnittaisia kantorahatuloja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän laskennallisen

puhtaan tuoton perusteella arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnon-suojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisätyn Metsähallituksen maksettavalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

Verohallinto toimittaa salassapitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle ja seurakunnalle tiedon yhteisön maksettavasta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksettava yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lain 13 §:n 5 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2002 jako-osuuden laskennassa käytettäviin tietoihin.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1263

L a k i

verotusmenettelystä annetun lain 91 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 91 a §, sellaisena kuin se on laissa 1127/1996 seuraavasti:

91 a §

Kunnan ja seurakunnan tuloveroprosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa verohallitukselle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus. Kunta ilmoittaa tuloveroprosentin neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettyä aikana taikka verohallituksen myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia.

Tuloveroprosentteja koskeva luettelo julkaistaan säädöskokoelmassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1264

L a k i**verohallintolain 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 11 §:n
 5 momentti ja
muutetaan 11 §:n 3 ja 4 momentti seuraavasti:

11 §

Verotuskustannukset ja niiden jakaantuminen

Yksittäinen kunta vastaa kuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrän, joka saadaan kertomalla

1) luvulla 0,3 verontilityslain (532/1998) 3 a §:ssä tarkoitetun laskennallisen kunnallisveron ja kunnan maksettavan yhteisöveron summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan ja

2) luvulla 0,7 kunnan perimisvuotta edeltävän vuoden alussa lasketun asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty kuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista

kustannuksista määrän, joka saadaan, kun kerrotaan

1) luvulla 0,3 laskennallisen kirkollisveron ja maksettavan yhteisöveron summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun kirkollisverotuksen mukaan ja

2) luvulla 0,7 seurakunnan perimisvuotta edeltävän vuoden alussa kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty seurakuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2002 verotuskustannusten perimisessä.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1265

L a k i

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 1 §:n 2 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala ja veronsaaja

rolain mukaan suoritettavien verojen sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksun asemesta.

Palkkatulon lähdevero suoritetaan tulove-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 mikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1266

L a k i

kiinteistöverolain 11 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 11 §:n
2 momentti seuraavasti:

11 §

Yleinen kiinteistöveroprosentti

tovuoden tuloveroprosentin. Kiinteistövero-
prosentit määrätään prosentin sadasosan tark-
kuudella.

Kunnanvaltuusto määrää kunnan kiinteis-
töveroprosenttien suuruuden vuosittain etu-
käteen samalla, kun se vahvistaa varainhoi-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1267

Valtiovarainministeriön asetus**vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden jälleenhankinta-arvon perusteista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Valtiovarainministeriö on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 24 §:n 1 momentin nojalla määrännyt, että vesivoimalaitoksen ja vesivoimalaitosrakenteiden jälleenhankinta-arvon määrittämisessä on noudatettava seuraavia perusteita:

1 §

Soveltamisala

Vesivoimalaitoksen, jonka kosken putouskorkeus on vähintään kolme metriä ja jonka teho on vähintään 500 kilowattia, ja vesivoimalaitosrakenteiden jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon voimalaitosrakenteiden hankinnasta johtuneet välittömät menot:

- 1) koneasema siihen sisältyvine patoineen;
- 2) ylä- ja alakanavarakenteet tai muut koneaseman ulkopuoliset vesitiet;
- 3) voimalaitosta varten tehdyt perkaukset ja pengerrykset;
- 4) voimalaitosta palvelevat padot;
- 5) kytkinkenttärakenteet;
- 6) voimalaitoksen käyttöä ja ylläpitoa varten tarvittavat tiet ja sillat;
- 7) lämpö-, vesi-, ilmastointi- ja sähköasennukset;
- 8) voimalaitoksen tarvitsemat erilliset kaapeli- ja putkikanavat sekä
- 9) tontin kaivuu-, paalutus-, louhinta-, tasoitus- ja pintarakennustyöt.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon myös laitoksen työmaan käyttö- ja yhteiskustannukset, rakennuttajan kustannukset ja rakennusaikaiset korot.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa ei oteta huomioon muita kuin

vesivoimalaitosta välittömästi palvelevia rakennuksia tai laitteita, ei esimerkiksi kalanviljelylaitoksia, toimisto-, varasto-, korjaamo- tai asuinrakennuksia, turbiineja, generaattoreita, patoluukkuja, nostureita, automaatiolaitteita säätöä ja käyttöä varten eikä uittolaitteita, muunto- ja kytkinlaitteita eikä muita sähkön tuotantoa palvelevia koneita ja laitteita.

Muiden kuin tässä päätöksessä tarkoitettujen rakennusten jälleenhankinta-arvosta on määrätty erikseen.

2 §

Jälleenhankinta-arvo

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo lasketaan korjaamalla 1 §:ssä tarkoitettujen rakennelmien alkuperäiset hankintakustannukset ja muut kustannukset rakennuskustannusindeksin kokonaisindeksilukuun 225,7. Jälleenhankinta-arvo on 70 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta. Rakennuskustannusten oletetaan syntyvän tasaisesti rakentamisen aikana.

3 §

Keskimääräisten rakennuskustannusten mukainen jälleenhankinta-arvo

Jos vesivoimalaitoksen alkuperäisistä ra-

kennuskustannuksista ei ole luotettavaa selvitystä, määritetään vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden rakennuskustannusten summana 4 §:n 1—5 kohdissa mainittuja keskimääräisiä arvoja ja taulukoita käyttäen. Jälleenhankinta-arvo on 70 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta.

4 §

*Rakennuskustannusten keskimääräiset arvot**1. Tontin pintarakennustyöt*

Vesivoimalaitosalueen tontin pintarakennustöiden pinta-alana on pidettävä vesivoimalaitoksen maa-alueen pinta-alaa.

Tontin pintarakennustöiden yksikköhinta on 14,40 mk/m².

2. Kaivuumassat

Kanavien kaivuumassat määritetään kanavan pituuden ja poikkileikkauksen perusteella. Kaivuumassojen yksikköhinta on 58 mk/m³ ktr, kun kaivuu on vedestä ja 48 mk/m³ ktr, kun kaivuu on kuivatyönä sekä 344 mk/m³ ktr, kun kysymyksessä on louhintaa.

3. Vedenjuokutusputket

Vesivoimalaitoksen ulkopuolella sijaitsevien vedenjuokutusputkien yksikkökustannukset ovat

ø (m)	mk/jm
1,0	2 255
1,5	3 382
2,0	4 510
2,5	5 637
3,0	6 765
3,5	7 892
4,0	9 020
4,5	10 147
5,0	11 275

Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

4. Padot ja tukimuurit

Patojen ja tukimuurien yksikköhinta on 2 269 mk/m³, kun pato on betonia, ja 95 mk/m³, kun pato on maata tai louhetta.

5. Koneasemat

Koneaseman rakennuskustannus lasketaan koneaseman tilavuuden perusteella. Jos koneaseman tilavuutta ei voida luotettavasti määritellä, käytetään määrittämisperusteena voimalaitoksen tehoa.

Koneaseman tilavuus lasketaan koneaseman ulkomitoin. Yläpuolisten tilojen lisäksi tilavuuteen lasketaan myös vesitiet.

Taulukkoa 1 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on pystyakselinen turpiini tai teho ≥ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 1

m ³	mk
1 000	22 605 808
10 000	34 291 799
50 000	86 229 536
100 000	151 151 708
200 000	268 963 195

Taulukkoa 2 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on vaaka-akselinen turpiini tai teho ≤ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 2

m ³	mk
1 000	3 943 536
5 000	10 465 266
10 000	18 617 423
50 000	83 834 695

Jos koneasema on tehdas tai muun sellaisen hallin osa, rakennuskustannukset lasketaan vesivoimalaitoksen tehon avulla taulukosta 3. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 3

Teho (MW)	mk
0,5	3 873 273
1,0	5 093 222
2,0	6 314 647
3,0	9 973 017
4,0	12 412 915
5,0	14 852 813
6,0	17 292 710
7,0	19 732 607
8,0	22 172 505
9,0	42 199 511
10,0	43 630 218
15,0	50 783 764
20,0	57 937 308
25,0	65 090 856
50,0	100 858 581
100,0	172 394 034
150,0	243 929 485

5 §

Muu vesivoimalaitos

Jos vesivoimalaitos on sellainen, ettei siihen voida soveltaa 2—4 §:ssä olevia jälleenhankinta-arvon laskentamenetelmiä, pidetään tällaisen vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvona 70 prosenttia vastaavanlaisen vesivoimalaitoksen rakennuskustannuksista.

6 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä joulukuuta 2001. Sitä sovelletaan vuodelta 2001 toimitettavassa varallisuusverotuksessa.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Neuvotteleva virkamies Matti Halén

N:o 1268

**Valtiovarainministeriön asetus
rakennusten jälleenhankinta-arvon perusteista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 24 §:n 1 momentin nojalla:

Yleisiä määräyksiä

1 §

Rakennusten jälleenhankinta-arvojen määrittämisessä käytetään seuraavia keskimääräisiä arvoja neliometriä tai kuutiometriä kohti. Jos rakennuksen rakennustaso poikkeaa olennaisesti keskimääräisestä rakennustasosta, on näitä arvoja harkinnan mukaan korotettava tai alennettava, kuitenkin enintään 30 prosenttia.

2 §

Rakennuksen pinta-alalla tarkoitetaan tässä päätöksessä sitä alaa, johon lasketaan ulkoimitoin kaikkien kerrosten, kellareiden ja lämpöeristettyjen ullakkohuoneiden pinta-alat. Pinta-alaan ei lasketa parvekkeita, katoksia eikä tiloja, joissa vapaa korkeus on alle 160 cm.

3 §

Toimisto-, sosiaali-, varasto- ja paikoitus-tilojen pinta-alat lasketaan sisämitoin. Hissikuilun pinta-ala lasketaan kertomalla hissi-

kuilun pohjan pinta-ala niiden kerrosten lukumäärällä, jotka hissikuilu lävistää. Rakennuksen kuutiotilavuuteen sisällytetään sekä lämpimät että kylmät tilat ulkomittojen mukaan laskettuina. Rakennuksen keskimääräinen kerroskorkeus saadaan jakamalla tilavuus pinta-alalla. Jälleenhankinta-arvoja määrättäessä otetaan huomioon vain täydet neliö- tai kuutiometrit.

Asuinrakennukset

4 §

Pientalolla tarkoitetaan omakotitaloa, paritaloa tai rivitaloa, jossa käynti asuinhuoneistoihin on yleensä järjestetty suoraan maan tasosta ilman erillistä porraskäytävää.

5 §

Pientalojen pinta-alan perusarvo on 2 670 mk/m².

Jos rakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on valmistunut ennen vuotta 1960, on pinta-alan perusarvo 2 130 mk/m².

Jos rakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on valmistunut vuosina 1960—1969, on pinta-alan perusarvo 2 410 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

- 1) jos rakennuksen pinta-ala on:
 - yli 60 m² mutta enintään 120 m² perusarvosta vähennetään 4,55 mk jokaiselta alarajan (60 m²) ylittävältä neliömetriltä;
 - yli 120 m², alennus on 273 mk/m²,
- 2) jos rakennuksesta puuttuu:
 - vesijohto ja viemäri, alennus on 172 mk/m²;
 - keskuslämmitys, alennus on 195 mk/m²;
 - sähkö, alennus on 103 mk/m².

6 §

Kun rakennuksen kellaritilat ovat pintarakenteiltaan viimeistelemättömät ja pääasiassa varastokäytössä, käytetään kellarin osalta pinta-alan arvona 916 mk/m².

7 §

Asuinkerrostalolla tarkoitetaan vähintään kaksikerroksista, useita asuinhuoneistoja käsittävää asuinrakennusta, jossa on erillisiä huoneistoja päällekkäin.

8 §

Asuinkerrostalojen pinta-alan perusarvo on 2 670 mk/m².

Jos rakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on valmistunut ennen vuotta 1960, pinta-alan perusarvo on 2 130 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

- 1) jos rakennuksessa on hissi, lisäarvo on 113 mk/m²;
- 2) jos rakennuksen pinta-ala huoneistoa kohden on yli 80 m² mutta enintään 120 m² perusarvosta vähennetään 6,85 mk jokaiselta alarajan (80 m²) ylittävältä neliömetriltä;
 - jos yli 120 m², alennus on 274 mk/m²,
- 3) jos rakennuksen kerrosluku kellarin mukaan lukien on 3 kerrosta, lisäarvo on 139 mk/m²;
 - 4 kerrosta, lisäarvo on 69 mk/m²;
 - 5 kerrosta, lisäarvo on 0;
 - 6 kerrosta, alennus on 69 mk/m²;

- 7 kerrosta, alennus on 139 mk/m²;
- 8 kerrosta tai enemmän, alennus on 208 mk/m².

9 §

Vapaa-ajan asunnolla tarkoitetaan pääasiassa vapaa-ajan viettoon tarkoitettua rakennusta, kuten kesämökkiä.

10 §

Vapaa-ajan asunnon pinta-alan perusarvo on 2 130 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

- 1) jos rakennuksen pinta-ala on yli 10 m² mutta enintään 70 m², perusarvosta vähennetään 13,92 mk jokaiselta alarajan (10 m²) ylittävältä neliömetriltä;
 - yli 70 m², alennus on 835 mk/m²,
- 2) jos rakennus on talviasuttava lisäarvo on 178 mk/m²;
- 3) jos rakennuksessa on kuisti, lisäarvo kuistineliömetriltä on 355 mk.

11 §

Jos rakennuksessa on sähkö, korotetaan rakennuksen arvoa 1 420 markalla lisättyä 31 markalla jokaista pinta-alan neliometriä kohden.

Rakennuksen arvoa korotetaan, jos rakennuksessa on:

- viemäri, 2 130 mk;
- vesijohto, 2 670 mk;
- WC, 3 530 mk;
- sauna 3 530 mk.

12 §

Tavanomaisesta vapaa-ajan asunnosta kooltaan, käyttötavaltaan taikka rakennus- tai varustetasoltaan olennaisesti poikkeavaa asuinrakennusta pidetään pientalona.

13 §

Talous- ja autotallirakennuksena pidetään erillistä saunarakennusta sekä erillistä talous- ja autotallirakennusta.

Jos talous- ja autotallirakennus on lämpöeristetty sekä muutenkin rakennustavaltaan edustaa pitkäaikaiseen käyttöön tarkoitettua rakennusta, arvo on 1 740 mk/m².

Kevytrakenteisen lämpöeristämättömän ta-

lous- ja autotallirakennuksen arvo on 906 mk/m². Jos tällainen rakennus on valmistunut ennen vuotta 1970, sen arvo on 710 mk/m².

Toimistorakennukset

14 §

Toimistorakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jonka tilat on pääasiallisesti rakennettu toimistotiloiksi tai joka on pääasiallisesti toimistokäytössä.

15 §

Toimistorakennuksen pinta-alan perusarvo on 3 700 mk/m².

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

1) jos rakennuksen keskimääräinen kerroskorkeus on yli 3,2 m mutta enintään 3,5 m perusarvoon lisätään 76 mk jokaiselta alarajan (3,2 m) ylittävältä 5 cm:ltä;

— jos yli 3,5 m, lisäarvo on 456 mk/m²,

2) rakennuksen muoto:

— jos rakennuksen kaikki kerrokset ovat pohjamuodoltaan samanlaisia suorakaiteita ja pohjakerroksessa on vain vähäisiä sisäänve-toja tai ulokkeita, alennus on 380 mk/m²;

— jos rakennus on muodoltaan verraten yksinkertainen suorakaiteen tai L-muotoinen, mutta osa rakennuksesta on nostettu pilareille tai alimmat kerrokset ovat varsinaisia toimistokerroksia laajempia myymälä- tai paikoitusterroksia, alennus on 0;

— jos rakennus on muodoltaan tavanomaisesta poikkeava, pohjamuodoltaan H, T, U-muotoinen tai pohjakerros on yli kaksi kertaa muita kerroksia suurempi, lisäarvo on 195 mk/m²,

3) varasto- ja paikoitustilat:

— jos varastojen ja paikoitustilojen yhteenlaskettu pinta-ala on yli 20 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 231 mk/m²;

— jos varastojen ja paikoitustilojen yhteenlaskettu pinta-ala on vähintään 5 % mutta enintään 20 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 0;

— jos varasto- ja paikoitustiloja on alle 5 % rakennuksen pinta-alasta, lisäarvo on 152 mk/m²,

4) hissit:

— jos rakennuksessa ei ole hissiä tai

hissikuilujen yhteenlaskettu pinta-ala rakennuksen pinta-alasta on enintään 0,5 %, alennus on 300 mk/m²;

— jos hissikuilujen yhteenlaskettu pinta-ala rakennuksen pinta-alasta on yli 0,5 % ja enintään 1 % alennus on 0;

— jos hissikuilujen yhteenlaskettu pinta-ala rakennuksen pinta-alasta on yli 1 % lisäarvo on 461 mk/m²;

5) ilmastointi:

— jos rakennuksessa ei ole koneellista ilmastointia tai vain ilman koneellinen sisään-tai ulospuhallus, alennus on 300 mk/m²;

— jos rakennuksessa on ilman koneellinen sisään- ja ulospuhallus, alennus on 0;

— jos edellisen lisäksi huoneiden ilmastointi on erikseen säädettävissä ja ilmaa huomattavassa määrin käsitellään esimerkiksi kostuttamalla tai jäähdyttämällä, lisäarvo on 380 mk/m².

Myymälärakennukset

16 §

Myymälärakennuksella tarkoitetaan pääasiassa myymälätiloja sisältävää rakennusta.

17 §

Myymälärakennuksen tilavuuden perusarvo on 1 140 mk/m³.

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

1) jos rakennuksen tilavuus on:

— yli 700 m³ mutta enintään 2 500 m³ perusarvosta vähennetään 13,92 mk jokaiselta alarajan (700 m³) ylittävältä 100 m³:ltä;

— jos yli 2 500 m³ mutta enintään 10 000 m³ perusarvosta vähennetään 13,92 mk jokaiselta 700 m³ ylittävältä 100 m³:ltä 2 500 m³:iin saakka ja 1,80 mk jokaiselta 2 500 m³ ylittävältä 100 m³:ltä,

— jos yli 10 000 m³ alennus on 385 mk/m³

2) jos kellarin ja muualla kuin kellarissa olevien varastotilojen osuus rakennuksen pinta-alasta on yli 20 % mutta enintään 40 %, perusarvosta vähennetään 5,84 mk jokaiselta alarajan (20 %) ylimenevältä prosenttiyksiköltä;

— jos yli 40 %, alennus on 116 mk/m³,

3) jos rakennuksen keskimääräinen kerroskorkeus on vähintään 3 m mutta enintään

6,2 m perusarvosta vähennetään 9,20 mk jokaiselta alarajan (3 m) ylittävältä 10 cm:ltä;

— jos yli 6,2 m, alennus on 294 mk/m³,

4) jos rakennus on, kellari mukaan lukien, vähintään kolmikerroksinen, lisäarvo on 90 mk/m³.

Jos myymälärakennuksen kantava rakenne on puuta ja jos rakennus on tilavuudeltaan alle 2 000 m³ ja jos rakennus on valmistunut ennen vuotta 1960, on tilavuuden perusarvo 885 mk/m³. Tällaisen rakennuksen perusarvoa ei korjata edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetuilla tilavuuden perusteella laskettavilla alennuksilla.

Teollisuusrakennukset

18 §

Teollisuusrakennuksella tarkoitetaan teollisuuden tuotanto- ja varastorakennusta sekä siihen verrattavaa rakennusta, kuten korjaamo, huoltoasemaa, maalaamo, työpajaa, pienteollisuusrakennusta, leipomoa ja myllyä.

19 §

Teollisuusrakennusten tilavuuden perusarvo on 445 mk/m³.

Perusarvoa korjataan rakennuksen ominaisuuksien perusteella lisäarvoilla ja alennuksilla seuraavasti:

1) jos rakennuksen keskimääräinen kerroskorkeus on yli 3,8 m mutta enintään 5,8 m, perusarvosta vähennetään 22,50 mk jokaiselta alarajan (3,8 m) ylittävältä 0,5 m:ltä;

— jos yli 5,8 m mutta enintään 8,8 m perusarvosta vähennetään 22,50 mk jokaiselta 3,8 m ylittävältä 0,5 m:ltä 5,8 m:iin saakka ja 11,30 mk jokaiselta 5,8 m ylittävältä 0,5 m:ltä;

— jos yli 8,8 m alennus on 158 mk/m³,

2) lämmitys ja vesijohto sen mukaan, mikä lähinnä vastaa rakennuksen ominaisuuksia;

— jos rakennus on pääasiassa lämmittämätön varastorakennus, jossa ei ole sosiaali- tai toimistotiloja alennus on 127 mk/m³;

— jos rakennuksen vesipisteiden määrä on vähäinen, sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä enintään 3 % rakennuksen pinta-alasta ja rakennus on pääosin lämmittämätön, alennus on 80 mk/m³;

— jos rakennus on pääasiassa hallimaista teollisuustilaa, jota ei yleensä lämmitetä yli

18°C, sekä sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä yli 3 % mutta alle 15 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 0;

— jos rakennuksen tuotantotilojen lämpötila on yleensä yli 18°C, sosiaali- ja toimistotiloja on vähintään 15 % rakennuksen pinta-alasta tai ns. märkiä tiloja on yli 30 % rakennuksen pinta-alasta sekä rakennuksessa on automaattinen palosammutusjärjestelmä lisäarvo on 78 mk/m³.

3) ilmastointi ja valaistus sen mukaan, mikä lähinnä vastaa rakennuksen ominaisuuksia:

— jos rakennuksessa ei ole koneellista ilmastointia ja työtiloissa on vain yleisvalaistus sekä sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä enintään 3 % rakennuksen pinta-alasta, alennus on 80 mk/m³;

— jos rakennuksessa on ilman koneellinen sisään- tai ulospuhallus, valaistus on pääasiallisesti yleisvalaistusta sekä sosiaali- ja toimistotilojen yhteinen osuus rakennuksen pinta-alasta on yli 3 % mutta alle 15 %, alennus on 0;

— jos rakennuksessa on ilman koneellinen sekä sisään- että ulospuhallus, runsaasti työpistevalaistusta, sosiaali- ja toimistotiloja on yhteensä vähintään 15 % rakennuksen pinta-alasta ja rakennuksessa on automaattinen palohälytysjärjestelmä, lisäarvo on 78 mk/m³.

4) jos rakennus on vähintään kolmikerroksinen, lisäarvo on 69 mk/m³;

5) jos vähintään kolmikerroksisen rakennuksen tilavuus on yli 5 000 m³ mutta enintään 10 000 m³ vähennetään sen perusarvosta 13,80 mk alarajan (5 000 m³) ylittävältä jokaiselta 1 000 m³:ltä;

— jos yli 10 000 m³, alennus on 69 mk/m³.

Muut rakennukset ja rakennelmat

20 §

Muun kuin edellä lueteltuihin ryhmiin kuuluvan rakennuksen arvioimiseen käytetään lähinnä soveltuvan rakennuksen arvioimisperusteita. Mikäli rakennuksella on useita käyttötarkoituksia, arvioidaan jälleenhankinta-arvo pääasiallisen käyttötarkoituksen mukaan. Jos kuitenkin huomattava osa rakennuksesta on muussa kuin pääasiallisessa käyttötarkoituksessa, voidaan rakennuksen osat arvioida erikseen.

21 §

Jos rakennus on sen laatuinen, että siihen ei voida lainkaan soveltaa edellä 4—19 §:ssä olevia arviointiperusteita, tai jos kysymyksessä on rakennelma, pidetään tällaisen rakennuksen tai rakennelman jälleenhankinta-arvona 70 prosenttia vastaavan rakennuksen tai rakennelman rakennuskustannuksista.

Julkisten rakennusten ja muiden yleisessä käytössä olevien rakennusten, jos niille ei aiemmin ole määrätty arvoa varallisuusverotusta varten, edellä 1 momentissa tarkoitettuna jälleenhankinta-arvona käytetään kuitenkin seuraavia 70 prosentin tasoon laskettuja keskimääräisiä rakennuskustannuksia neliömetriä tai kuutiometriä kohti:

1) hoitoalan rakennukset:

— keskussairaalat 5 540 mk/m²;

— aluesairaalat 4 460 mk/m²;

— terveyskeskukset ja paikallissairaalat 4 130 mk/m²;

— kunnallis- ja vanhainkodit, parantolat, hoito- ja kuntoutuslaitokset, palvelukeskukset, joissa on sekä palvelutaloja että asuntoja, lastenkodit ja koulukodit 3 630 mk/m²;

— vankilat 950 mk/m³.

2) kokoontumisrakennukset:

— teatteri-, konsertti- ja kongressirakennukset 4 710 mk/m². Teatterirakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jonka tilat on pääasiassa rakennettu näyttämötiloiksi katsomoinneen. Rakennuksessa on myös aula-, keittiö-, kahvio- ja sosiaalityloja. Teatterirakennuksiin rinnastetaan konsertti- ja kongressirakennukset;

— kirjastorakennukset ja arkistot 3 550 mk/m². Kirjastorakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jonka tiloista valtaosan muodostaa kirjastosali. Rakennuksessa voi olla myös näyttely-, toimisto-, varasto- ja sosiaalityloja. Arkistot rinnastetaan kirjastorakennuksiin;

— museot ja taidegalleriat 3 310 mk/m². Museo- ja taidegalleriarakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jossa on pääasiassa näyttelytiloja ja varastoja sekä jossa voi olla toimisto-, väestösuoja- ja asuintiloja;

— seurakuntatalot 4 130 mk/m². Seurakuntatalolla tarkoitetaan pääasiassa kokoontumis- ja kerhotiloiksi rakennettuja seurakuntarakennuksia. Rakennuksessa on kerho-, kokoontumis-, toimisto-, varasto-, sosiaalityloja ja asuintiloja;

— nuorisotalot 3 750 mk/m². Nuorisotalorakennuksen tilat on pääasiassa rakennettu monitoimitiloiksi. Rakennuksessa voi olla myös kahvio-, keittiö- ja sosiaalityloja;

— uudenaikaiset kirkkorakennukset 5 970 mk/m². Kirkkorakennuksessa on kirkko- ja seurakuntasali sekä kerho-, keittiö-, toimisto-, väestönsuoja- että asuintiloja;

— puukirkot ja ennen vuotta 1950 rakennetut kivikirkot 1 040 mk/m³;

— monitoimi- ja urheilutalot 3 630 mk/m². Urheilutalojen tiloista valtaosan muodostavat liikunta- ja kuntosalit. Lisäksi rakennuksissa on toimisto-, kokous-, varasto-, keittiö-, kahvila- sekä peseytymis- ja pukeutumistiloja;

— stadion- ja katsomorakennukset 3 540 mk/m². Katsomorakennuksella tarkoitetaan rakennusta, jossa on myös peseytymis-, pukeutumis-, oleskelu- ja hallitiloja,

3) Opetusrakennukset:

— peruskoulu- ja lukiorakennukset 4 010 mk/m²;

— ammattikoulut ja muut ammatilliset oppilaitokset sekä kurssikeskukset 3 750 mk/m²;

— korkeakoulut, yliopistot ja tutkimuslaitokset 4 130 mk/m²;

4) liikenteen rakennukset ja muut rakennukset:

— linja-auto-, rautatie-, lentoasema- ja satamaterminaalit 4 310 mk/m². Vanhat puurakenteiset asemarakennukset rinnastetaan pientaloihin;

— nykyaikaiset yli 10 000 brm² terminaalirakennukset 6 100 mk/m²;

— tietoliikenne- ja tietoliikenne- ja viestiasemarakennukset 2 610 mk/m². Tietoliikenne- ja viestiasemarakennuksia ovat esimerkiksi puhelin-, linkki- ja viestiasemarakennukset. Laitetilojen lisäksi rakennuksessa voi myös olla asuin-, toimisto- ja varastotilaa;

— kasarmirakennukset 2 780 mk/m². Jos kasarmirakennus on puurakenteinen, sen arvo on 2 240 mk/m²;

— paloasemarakennukset 3 540 mk/m². Jos paloasemarakennus on puurakenteinen, sen arvo on 3 170 mk/m²;

— vesitornit, yli 750 vesi-m³ 2 380 mk/vesi-m³ ja alle 750 vesi-m³ 3 170 mk/vesi-m³.

Vesitornin keskimääräisiin rakennuskustannuksiin ei sisälly vesitornissa mahdollisesti olevien muiden tilojen eikä hissien rakennuskustannuksia.

Voimaantulo

joulukuuta 2001. Sitä sovelletaan vuodelta
2001 toimitettavassa verotuksessa.

22 §

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Neuvotteleva virkamies Matti Halén

N:o 1269

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamista eläinpalkkioista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamista eläinpalkkioista 12 päivänä tammi-kuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (15/2000) 4 § seuraavasti:

4 §

Sonnien ja härkien tilakohtaisen lukumäärän rajoitukset

Sonni- ja härkäpalkkioita myönnettäessä ei sovelleta markkinajärjestelyasetuksen 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua 90 nautaeläimen tilakohtaista enimmäismäärää. Enimmäismäärän poistaminen parantaa naudanlihan tuotannon kannattavuutta sekä rakennekehitystä ja edistää erikoistunutta naudanlihan tuotantoa, tuottajien välistä yhteistyötä, maaseudun elinvoimaisuutta ja maaseutumaisen säilyvyyttä.

Edellytyksenä tilakohtaisen enimmäismäärän poistamiselle on, että tuottaja täyttää ympäristöehdot. Kotieläintuotannon ympäristöehdoista sekä ympäristöehtojen laiminlyönnin seuraamuksista säädetään maa- ja metsä-

talousministeriön päätöksessä Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien peltoalaan ja eläimiin perustuvien suorien tukien horisontaaliehdoista (154/2000) 10, 11 ja 13 §:ssä.

Jos markkinajärjestelyasetuksen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu Suomelle vahvistettu enimmäismäärä (maakiintiö) ylittyy, tehtävä suhteellinen vähennys kohdistuu vain niihin tuottajiin, joiden hakemuksessa tai hakemuksissa olevien tukikelpoisten sonnien ja ensimmäisen ikäryhmän härkien yhteismäärä ylittää 25 eläintä kalenterivuotta ja tilaa kohti.

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä joulukuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Olli-Pekka Peltomäki